

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtrek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nemških nacijonalcev sanjarije.

Kar so pri Čehih Mladočehi, to so pri Nemcih njih nacijonalci in ime mladih Nemcev jim samo zato ni po volji, ker bi jih sicer že ime izdalo, da so na enaki stópinji z Mladočehi. Tega pa Bog varuj, kajti Mladočehi so slovanske, nemški nacijonalci pa so tevtonske krvi: obé pa se neki ločite, kakor noč in dan, vsaka od druge. Razumni možje pa sodijo, da so si oboji prav v rodu in v čemer je razlika med njimi, to je, če rečemo veliko, jezik ali v prvi vrsti jezik, pri teh nemški, česki pri onih, pijani od liberalizma pa so vsi. Iz tega pa izvira potlej pri obojih tisto nestrpno rogoviljenje zoper vse, kar se ne udá njih volji, njih želji, njih misli.

Dobre reči pač naj nihče ne pričakuje od tacihi ljudi! Kdor ne spoštuje pravice drugih, tak skrbi tudi le slabo za svojo. Pravica varuje pravico ali pa ni pravica. V tem pa so nemški nacijonalci še slabši, za veliko slabši, ker že nemško ljudstvo uživa po vseh delih naše države pravico in deli se mu skoraj v vseh deželah večji kos kruha, kakor ostalim ljudstvom, kar jih biva v našem cesarstvu in torej nosi tudi vsa bremena cele države. Kaj še torej čéjo za svoje ljudstvo? Nič manj, nič več, kakor to, da nam naj ostane nemško ljudstvo za »gospoda« še na dalje in to mora pa poslej biti celó postava, neprekljicljiva postava. Po njih misli gre Nemcu v naši državi mesto za mizo, drugim pa pri dverih ali še celo pred dvermi.

Isto čéjo sicer tudi nemški liberalci, toda ne tako na glas, z vriščem, zato pa se njim šteje tudi za veliko krivico, ker so le-ti zadovoljni z enim ministrom pri c. kr. vladi. Nacijonalcem zdi se to še malo ter čéjo kar celo roko, ne pa le prsta grofa Taaffe. Prej ali slej pride tudi do tega in če se grof Taaffe sedaj še obotavlja, on je na poti tje, kjer se reče, da je vsa vlada po polnem nemška, do cela liberalna. Nemški nacijonalci vidijo jo v duhu že pred seboj in kolikor je na-

njih, nadelava se že v redu pot za-njo. C. kr. namestnik v Gradci, baron Kübeck, je osivel v tej svojej službi ter je storil, kar je bilo mogoče, v njej, prav pošteno za nemštvo. To mu priznajo tudi nacijonalci, ali sedaj se jim dozdeva, da je že preveč mehák; njim neki ne vihti nič več s tako silo, kakor si je želijo, biča okoli glav slov. županov, ako pridejo ti pred-nj s prošnjo za drobtino kaké pravice.

To pa je njim do volje, da kličejo: proč z njim! Njih glasilo pové to precej jasno, da-si se skriva za »govorico, ki noče utihniti«, za govorico namreč, da vzame baron Kübeck v kratkem slovo od svoje visoke službe. Mi ne vemo za tako govorico in brž ko ne tudi baron Kübeck ne, ona je le sanjarija v glavi nemških nacijonalcev. To se sklepa lahko že tudi iz tega, da imajo naslednika ces. namestniku kar k redu in njim sta celo dva na razpolaganje. Eden je deželni predsednik v Celovci, baron Schmid-Zábierow in drugi je neki minister za trgovino, markij Bacquehem. Prvi je na Koroškem znan ter je »prijatelj« najhujih nemških kričacev, drugi pa je po takem tudi enak njemu, vsekako pa slab prijatelj slov. ljudstva. In vendar nas je dobra tretjina, ki pridemo takó pod njegovo »železno roko«, ako se izpolni želja nemških nacijonalcev.

Mi doslej nimamo uzroka, naj damo kaj na te sanjarije nemških nacijonalcev, vendar pa sodimo, da smo dolžni našim bralcem pokazati na-nje, kajti pri nas ni nič nemogoče. Naše želje, naše prošnje, naj se nam dajo tiste pravice, ki nam grejo po božji in človeški postavi — te so bile doslej še vedno sanje, iz njih ni bilo nikoli resnice, pač pa se izpolni »zatiranim« Nemcem rada vsaka želja, tudi taka, ki ima prej podobo sanj, kakor pa resnice. Tako je bilo doslej, tedaj v dobi, ko še vlada grofa Taaffe ni slonéla na ramenih »nemške levice« in človek si celo lahko domisli, da bode poslej še vse lepše življenje za-nje, čemú pa bi sicer imeli ministra »nemške levice«?

Govor dr. L. Gregoréca.

(V državnem zboru dne 16. decembra 1891.)

Gospoda moja! Kar sem povedal, to je dokaz, da je nemško-liberalna stranka preganjala grofa Taaffe-ja mnogo let prav po krivici, saj je vendar vzdržal ves uradniški stroj, kakor so si ga ustvarili Nemci, in dal jim ga je vedno na razpolaganje, kedar je bilo treba. Sicer pa je storil še več. Tej stranki na ljubo se ubija s punktacijami (gledé na Češko), njej na ljubo moral je odstopiti Dunajewski, njej na ljubo uraduje minister Gautsch liberalno, protikonservativno in protislovansko.

S kratka, tudi za grofa Taaffe imela je nemško-liberalna stranka popolno svobodo, priliko in sredstva, delovati za svoj glavni namen, namreč za nemško, centralistično, jednotno državo v Cislitvaniji, in vzlic temu je še daleč od svojega cilja, dalje, nego kedaj poprej. Jeden najodločnejših poslancev levičarskih, gospod grof Wurmbrand, je v predzadnjem svojem govoru v tej visoki zbornici rekel nenavadno besedo. Rekel je, da je od svojih predgovornikov »le ubogo malo slišal o potrebi, da se kot jednotna država razvijemo nasproti Ogerski.« To je popolnoma prav. Slovanska večina take jednotne države ne mara, saj je že teorija o individualni jednakopravnosti za nas Slovane pravo strašilo. Taka individualna jednakopravnost se nam ne vidi primerna in zato jo odklanjamo. Čudne so opómenje gosp. grofa Wurmbranda o češki spravi. Iz začetka bil je proti njej; ko je pa doznal, da bode ta sprava veljala samo za nemške manjšine na Češkem, ne pa za slovenske manjšine na Štajarskem in na Koroškem, bil je ves ginjen in je čestital ekselenci grofu Taaffe. To je bil gotovo ginljiv prizor in nehoté se spominjam egoistične najivnosti tistega kmeta, ki je molil: »Sveti Florijan, varuj mojo hišo pa užgi druge!«

Plemeniti grof Wurmbrand je deželni glavar na Štajarskem, torej v deželi, v kateri biva glasom zadnje ljudske štetve nad 400.000 Slovencev. To ga ni motilo, na robe, morda celo vspodbudilo, da nas je v tej zbornici imenoval nevarne sanjače in fantaste in zakaj? Zato, ker smo slovenski in hrvatski poslanci imeli dne 2. oktobra 1890 v Ljubljani shod in ukrenili potegovati se za slovensko-hrvatsko upravno skupino, kar je po sodbi gospoda grofa državi nevarno podjetje, celo v tem slučaju, ako Slovenci in Hrvati o tem le sanjajo. No, jaz sem bil sam pri tem shodu in izreči moram, da je izmed vseh treh navedenih točk le jedna resnična, ta namreč, da se je shod vršil. Neresnično pa je, da se je tedaj sklenilo, potezati se za slovansko upravno skupino, neresnično pa je tudi, da bi bila taka slovanska upravna skupina državi nevarna. Sicer bi bil pa želel, da je plemeniti grof izprašal politično svojo vest in premišljeval o uzrokih, kako to, da je Slovencem na Štajarskem in na Koroškem že nesnosno sedanje stanje, da se jim vidi kot rešilno sredstvo le še administrativna ločitev; videl bi bil, da zadene glavna krivda prav njega in njegovega tovariša na Koroškem in njiju nemško liberalne somišljenike, oziroma njiju ošabno majorizovanje in oviranje in trdni sklep, uničiti slovensko manjšino. Seveda on trdi, da nečejo germanizovati, ali oni to delajo in dokazi so uničujoči. Mi Slovenci bili bi prvi voljni, priznati hvaležno, ako bi nas ne namerjali germanizovati.

V dokaz tega ozrem se le na kratko še na razdelitev kulturnih sredstev. Po zadnji ljudski štetvi je na Štajarskem 1,040.000 prebivalcev z nemškim in 500.399 prebivalcev s slovenskim občevalnim jezikom, teh dežel torej dve tretjini sta nemški, jedna tretjina pa slovenska. V zmislu razdelivne pravičnosti bilo bi torej kulturna in izobraževalna sredstva razdeliti po ključu 2 in 1. V istini pa ni tako, nerazmerje je uprav sramotno.

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberški.

Gospod Bog mi je dal pristrčnega prijatelja, ko so mi mlada leta prijazno cvetela; dolgo časa sva se ljubila in v krščanskem prijateljstvu sva preživela veliko veselih ur. Gospod Bog mi ga je pa zopet vzel in dasi ravno mi srce poka in mi solze oči zalivajo, rečem vendar ves udan v presveto božjo voljo s pobožnim Jobom: »Gospod je dal, Gospod je vzel; kakor je bila božja volja, tako se je zgodilo; češčno bodi ime Gospodovo!« Job. 1. 21.

I. Mlada leta. — Kjer je svoje dni Leopold Volkmer svoje vesele pesmi zlagal in ukaželjno mladino pod široko lipo blizo bele cerkve sv. Vrbana učil, v tej sloveči fari so se č. gospod župnik Kramberger rodili dne 25. avgusta 1843. leta. Od farne cerkve Vrbanske uživa oko tako lep razgled skoraj, da po vseh Slovenskih goricah, da se kar nič ne čudim rajnemu Volkmerju, ki sv. Vrbana niso mogli pozabiti, ko so ga zapustili; ni jim dalo miru, dokler se niso zopet tje vrnili; tam tudi njihove košči počivajo in čakajo veselega vstajenja. Ali tudi na rajnega čast. gospoda Krambergerja so spomini na veseli grič sv. Vrbana tako mogočno uplivali, da so si vedno želeli takega mesta za sebe, od koder se prav daleč po svetu vidi.

Rajni naš gospod so zrastle iz rodovine, ki je podala sv. cerkvi in tudi avstrijski domovini več odličnih mož. Eden izmed stricev rajnega g. Krambergerja se je učil pravice in se je tako odlikoval po svoji razumnosti in zvestobi, da je postal sloveč vladni svetovalec, posebno zveden v denarnih in gospodarstvenih stvaréh. Drugi stric, vlč. g. Vršič, so si izvolili častiti duhovski stan in so umrli kot dekan v Lučanah na nemški meji. Tudi z rajnim jarenjskim č. g. dekanom Čučkom so si bili naš gospod župnik Kramberger v rodu. Le nekaj dni pred našim gosp. župnikom so pa umrli v Gradcu njihov bratranec, č. g. doktor Fraidl, slavni in pobožni profesor na tamošnjih bogoslovskih velikih šolah.

Že v domači šoli so se naš gospod župnik tako lepo obnašali in tako goreče so molili in pa učili so se tako pridno in lahko, da je bilo kar hitro očitno, da jih je ljubi Bog za častiti duhovski stan odločil. Za to so jih skrbni stariši poslali v latinske šole Mariborske, kjer so bili rajni vseskozi med boljšimi učenci, z ozirom na lepo in modro obnašanje pa so bili brez dvoma ves čas najizborniši, ljubi Bogu in vsem poštenim ljudém. Zavoljo njihove res deviške sramožljivosti si ni upal nobeden razuzdanec v pričo njih katere umazane besede ziniti; če se je pa kedaj vendar kaj takega prigodilo, pogledali so naš mladi gospod na blebatača tako žalostno, da so se nam vsem usmili — in smo burkežu hitro jezik zavezali. Zato smo pa tudi mi tovariši vsega nedolžnega mladeniča že tedaj s spoštovanjem imenovali »pridnega Alojzija«. Blagor Tebi, rajni prijatelj, ki si nas vse tako lepo učil s svojim pobožnim izgledom, kako je treba Boga se bati in mu služiti z mladih nog! Zdaj, ko Te je Bog iz vrta sv. cerkve presadil kot neomadeževano lilijo v nebeški raj, zdaj premišljujem z veseljem v skrivnem razodenju sv. Janeza prelepe besede njegove: »Videl sem Jagnje stati na gori Sion in ž. Njim sto in štiri in štirideset tisoč, ki so imeli Njegovo ime in ime Njegovega Očeta pisano na svojem čelu. Čul sem tudi glas iz nebes, kakor šumenje velike vode, in čul sem glas mogočen, kakor grom in glas, ki sem ga čul, je bil kakor od citrarjev, ki igrajo na citrah svojih. Peli so pa novo pesem pred božjim prestolom; nikdo ni mogel tiste pesmi peti razun onih sto in štiri in štirideset tisoč, ki so bili odkupljeni od zemlje, ki se

z ženami niso oskrunili, ker so deviški ostali. Oni ho-
dijo za Jagnjetom, kamor koli se poda«. Raz. sv. Jan.
14. 1—5. Preljuba šolska mladina, «ki si moje največe
veselje in ki boš, kakor upam, enkrat pri Bogu tudi moj
venec, stojte trdno v Gospodu, preljubljeni!» Filip. 4. 1.
Saj veste, kako se godi, ako vsled hudih nalivev kalna
voda črez brege udari in cvetoče senožeti povali! Če
tudi pozneje dež travo spira, tako nje ne opere nikdar,
da bi se nič več ne poznalo. Spokorne solze nam res
grehe zbrisejo in milost božjo zopet pridobijo, a nedolž-
nosti ne morejo nam povrniti.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Bizelj 14 fl. 20 kr., Gomilsko 7 fl. 20 kr., Šmarje 8 fl.,
Kozje 4 fl., Olinje 3 fl., Prevorje 2 fl. 50 kr., Sv. Vid
pri Planini 8 fl. 72 kr., Hajdinj 18 fl., Prihova 11 fl. 10 kr.

Gospodarske stvari.

S kmetskega vrta.

(Konec.)

Tukaj vidimo drevo lepe visoke in košate rasti in
gostih vej. Jabelka so proti septembru kje že čedalje
bolj rdeča, precej debela in bolj kupčaste podobe. Okus
jim je posebno sladek in ker je meso in koža še precej
trda, vstrajajo dolgo, ako jim le miši in podgane, katere
jih posebno ljubijo, ne morejo blizo. Imenujemo jih »moč-
nice« in so vrsta, ki zasluži, da se razširi med ljudstvom.

Sopet je na vrsti drevo lepe rasti, katerega vej
skoraj zakriva gosto listje. Sadje je tudi kupčaste po-
dobe, zelene, po solnčnej strani nekoliko rudečkaste
barve ter sladkega okusa. Ker vsled mehke kože ne
vstraja zlo dolgo, pripravno je tembolj za mošt, katerega
daje precej, pa sladkega, kakor med. Ime mu je: zim-
ska javšnica, te zori precej pozno, najbolj o Uršinem.

Blizo zraven je skoraj enako drevo, gostih vej pol-
nih popkov in listja. Teh sadje prišli smo gledat sedaj
— prepozno, ker zazorilo je že o Velikem Šmarnu in
gotovo so sladka, rumenkasta jabelka otroci že pojeli,
njim so najbolj ljuba, zato ker so prva zrela. Vsaj ne-
kaj te vrste dreves bi gotovo primerno bilo pri vsakej
hiši, ker dajo zgodaj nekaj prigrizka, ime jim je pa:
zgodnja javšnica ali tudi ječmenka.

To-le na pol posušeno in z mehom poraseno drevo
je nas s svojim sadjem tudi ukanilo, če so ga pojeli
prej, ko smo mi došli. Zorijo namreč med gospojnicami,
zato jih tudi gospojnice imenujemo. Škoda, da na les
le bolj slabo raste, kajti sad je lepo dišečega duha in
prijetno sladkega okusa. Podoba mu je tudi prav mična,
precej debelo in kopičasto jabelko ima namreč lepo ru-
menno rudečkasto pisano suknjo. Da pa mnoga ta drevesa
imajo bolj slabo rast, izvira največ od tega, ker se jim
pri vsajenji na kamnita tla ni dosti prostorne jame iz-
kopalo, kateri pogrešek v sadjereji se pri našem kmetu
še v obče nahaja.

Blizo tu in pogosto na okoli nahajajo se tudi vse
hvale vredne vrste: jesenski kos, meč ali ledrarce, ka-
terej obilno razširjanje priporočuje njen jako okusen in
trpežen sad, kateri pa nosi ponižno rujavkasto suknjo.
Ob enem se tople priporoča vrsta tu imenovana »trdič«,
drobno zimsko jabelko, lepe rudečkaste barve in slad-
kega okusa. Tudi se pogosto nahajajo razne vrste de-
belih, zeleno-rujavkastih jabelk kislega okusa, ki so naj-
bolj primerne za kuho v razne juhe itd., pa dajo tudi
veliko mošta. Sploh se nahaja še marsikje v kakem kotu
dobra vrsta, o katerej se ne ve, odkod izvira, pa z obil-

nim in okusnim sadjem obilno povračuje kmetu trud in
prostor, katerega potrebuje.

Videla sva torej, dragi bralec, da še imamo doma
in to na visokih hribih, kjer v časih celo pol leta na-
letava sneg in brije burja, vendar precej sadnega drevja,
katerega sadje daje kmetom precejšnjih dohodkov, po-
sebnost ob boljših letinah. Seveda toplo želimo, naj bi se
našemu kmetu sadje, kolikor mogoče, pomnožilo in v ta
namen dobivale se drevesa in cepiči od drugod, kateri
našemu obnebu ugajajo in so gledé na rodovitnost in
okus vredni razširjanja, pri tem pa ne pozabimo doma-
čih dobrih vrst, katere so nas v naši mladosti že raz-
veseljevale. Najbolje bode, če v vsak kotiček zasadimo
kakšno drevo, da bo tako naša zemlja podobna »ma-
lemu raj« in sadje z obilnimi prihodki kmetu lajšalo
bremena stroškov, sedanji čas na njega naloženih.

Pohorski.

Sejmovi. Dne 29. januarija v Št. Juriji pri Tabru.
Dne 1. februarja v Mariboru, Dobovi in v Jurkloštru.
Dne 3. februarja v Št. Juriji na Ščavnici, v Jarenini,
v Dolu, v Lučanah, na Ptui in v Vidmu. Dne 6. febru-
arija v Gornjem Gradu in v Št. Petru pod Sv. Gorami.

Dopisi.

S Ptuija. (»Slov. pevsko društvo«) v Ptuiju
je v svoji zadnji seji dne 6. januarija 1892 sledeče
sklenilo: 1. »Veliki koncert« se bode letos vršil dne 14.
avgusta in sicer v Šoštanj v dični Šaleški dolini. Upamo,
da bode udeležba izredno velika, ker je lansko leto naš
koncert izostal, ker v Šoštanj lahko uporabljemo novo
železnico in ker bode marsikomu dana prilika spozna-
vati krasno Savinjsko in Šaleško dolino. Pele pa se bodo
večinoma pesmi, ki so bile za lani odločene; natančnejši
vspored koncerta se bode pravočasno naznanil. P. n.
gosp. poverjenike pa prosimo, naj skrbé za to, da se
bodo jele pesmi takoj vežbati, posebno sedaj v za to jako
pripravnih zimskih večerih. Vsa slavna društva opo-
zarjamo na ta naš »Veliki koncert«, ter jih prosimo, naj
svoje veselice tako uredijo, da jim bode moč udeležiti
se dneva, kateremu je naloga pokazati krasoto in moč
slovenske pesmi, kateremu bode naloga zbrati vse slo-
vensko razumništvo, kakor prosti narod v skupno raz-
veseljevanje.

Iz Veržeja. (Bralno društvo.) Naše mlado
društvo deluje dovoljno v kratkem času svojega obstanka.
Dne 10. januarija t. l. so priredili veselo igro: »Svoji
k svojim!«, katera se jim je izvrstno obnesla; čeravno
so hoteli imeti to igro samo za poskus, ker še menda
v Veržeji nikdar ni kaj enacega bilo. Da-si se veselica
ni naznanila okoličanom, vdeležilo se je vendar je mnogo
ljudstva, ne samo iz trga, nego tudi iz okolice. Igra se
je občinstvu tako dopadla, da se je morala dvakrat pred-
stavljati. Po igri so pa darežljive roke precejšnjo svoto
denarja našemu bralnemu društvu podarile, za kar jih
tem potom najpristrčneje zahvaljujemo. Posebno se imamo
zahvaliti našemu rojaku g. Fr. Tipič-u, vseučiliščniku
v Gradci, ki je ne samo, da je prevzel najtežjo ulogo
ter jo izvrstno izpeljal, ampak je tudi djanstveno poučeval
igralce, kateri so takrat prvič stopili na oder in izvrstno
izpeljali vsak svojo ulogo. Želeti bi bilo, da bi se več-
krat kaj enacega priredilo, ker to le vzbudi ljudstvo do
večjega rodoljubja. Ob tej veselici je postalo bralno dru-
štvo spet za nekaj udov močnejše in le več jih še naj-
pristopi, da si zamore naročiti več knjig in časnikov.
Takim poštenim veselicam se bomo vselej radi pri-
družili in se držali gesla: »Svoji k svojim!«

Iz Frama. (Vesele dneve) smo imeli v adventu Vsako jutro smo imeli pred Lurškim altarjem, katerega smo še le lani dobili, slovesne svitnice, katerih se je prav obilno ljudstva udeleževalo, tudi zato, ker smo roženkransko pobožnost ob enem opravljali. Že $\frac{1}{4}$, 6 smo molili in vsako jutro speli iz »Venca« po osem Marijinih pesmic, ki so nas jih naučili č. g. župnik. Med sv. mešo pa so nam orglje milo pomagale Marijo častiti; akoravno nas je pravi organist novembra zapustil. Cvet pobožnosti je bilo obsluževanje osmine čistega spočetja M. D. Č. g. župnik so nam priporočili celo osmino doma moliti zvečer sv. roženvenec skupno. V cerkvi pa je bila služba božja tako slovesna, kakor na god sam. Ob $\frac{3}{4}$, 6. nas je razveseljevalo ubrano trijančenje; pred sv. blagoslovom se je zapelo: »Tantum ergo«, pred drugim blagoslovom pa smo še molili litanije loretanske. Vsak dan jih je bilo obilno pri sv. obhajilu.

Iz Zlogone na Pohorji. (Beseda v prevdarek — nekoliko o letini — prošnja.) O letini poročati, posebno iz našega kraja, bilo bi že nepotrebno, saj se je že v tem listu večkrat bralo o tem, kako škodo je napravila toča, posebno po naši okolici. Le o tem hočemo nekoliko besedi spregovoriti, da se je dozda še le malo usmiljenih dobrotnikov našlo, kateri bi poškodovancem po toči s kakimi darovi pomagali. Bralo se je tudi, da so se nam kot take izkazale še le štiri župnije in pet zasebnih dobrotnikov. Sicer bi se spodobilo že zato, kar so ti dobrotniki že do zdaj darovali, se zahvaliti, pa kaj, ker darovi so se sicer razdelili, vendar največji poškodovanci še za to nič ne vejo, ker so vso podporo prejeli večinoma le viničarji. Sicer je res, da so je nekateri potrebni a mnogo je tudi takih, ki je niso, pa so jo vendar dobili. Naj pa vendar vsakdo spozna, da imajo posestniki dosti več uzrokov prejemanja podpore od dobrotnikov, kakor viničarji, oglejmo si na kratko škodo viničarjevo in kmetovo. Viničar ima setev pri kmetu n. pr. krompirja, turšice, repe, korenje itd. Dogovorita se, da se vse to odsluži čez leto, navadno pa odslužijo to ženske, moški pa grejo na razne kraje k drvarjem, ali pa na Ptujsko polje mlatiti, da si preskrbijo, česar bo treba za zimo. Ko pa je toča dne 5. julija setve vničila, potem viničar ali njegova žena že ni šla več delat tje, kjer sta imela setev, ampak mož je šel drugam, se ve da, kjer je zaslužil denar. In res, kdor je čez leto bil priden in ne zapravljen, prislужil si je lahko toliko, kolikor potrebuje za zimo, saj hrane si ne kupujejo samo letos, ampak to je pri takih vsako leto. Krompirja sicer pogrešajo, pa ali ga mar kmetje imajo? Zdaj si oglejmo pa še posestnika naj bo večji ali manjši, kako se njemu godi! V spomladi seveda še ni bilo hudo, ker je bilo še vse s starim založeno in njive z najlepšim semenom obsejane, delavci so se lahko dobili, pa saj njim je bilo tudi kaj dati. (Konec prih.)

Iz Slatine. (Bolna živina.) Pri nas je bila minolo leto živina močno na gobcih in parkljih bolna. Ljudje boleznijo niso poznali, vedeli niso, da je prišla kuga nad živino. Ker živinskega zdravnika ni blizu ni, nam bilo najti pomoči. In vendar se živini lahko tudi v tej bolezni pomaga, ako se ravna z živino, kakor je prav in o pravem času. Mi smo trpeli lansko leto veliko škodo, ker so bili vsi sejmi več mesecev zaprti, ker je politična oblast siloma odvezla nekaterim barantačem živino, nakupljeno na Hrvaškem ter jo je pod ceno prodala! Kaznovanih bilo je po Slovenskem več posestnikov, ker niso znali, da se je kuga razglasila, ter se živina ne sme gnati od hrana. Dotična prepoved morala bi se hitro in vsestransko, tudi po slovenskih listih objaviti.

Iz Vojnika. (Hiralnica. Ogenj.) Poročal sem bil, da se je že odprla druga deželna hiralnica na slo-

venskem Štajarskem. Ta je v Vojniku, kakih pet dobrih četrtink ure hoda iz Celja po glavni cesti. Poslopje je lepo, po najnovejši tehniki delano in stane do 130.000 fl. Prostora bode notri za 150 do 170 bolnikov. Zdravnik, kakor je že znano, je v tem kraju zelo priljubljeni gosp. dr. Žizek. Bolnikom pa bodo stregle usmiljene sestre, katerih je že tukaj zdaj pet. Vseh skupaj bode osem, šest dekel in šest bolniških strežnikov. Oskrbnik pa je že bojda dalje časa tukaj — neki Kitt ali Kick, kakor poročajo novine. Celo poslopje je okroženo z lepim plotom, kar vse obsega 11 oral. V prizemlji je 23 hiš in hišic in velika kuhinja. Dve hiši ste odločeni za kopel, kakor tudi v prvem nadstropji, ki šteje tudi toliko sob in lepo veliko sobano odločeno za kapelo. — Na treh kraljev praznik je zgorelo v Vojniški fari nekemu Brežkemu vse, še eden otrok. Žena je bojda pustila otroke v hiši v postelji, ne daleč od njih luč ter je šla v hleve. Otroci so najbrž prišli k luči in ko je prišla gospodinja iz hlevov, bilo je že vse v ognji. Komaj je še rešila nekaj mesecev starega otroka, drugo je pa zgorelo, kakor pravijo. Pazite na ogenj in otroke!

Od St. Janža na Peči. (Raznoterosti.) V meseci novembru je bil tukaj pokopan otrok, ki se je z gorečo petrolejevo svetilnico ponesrečil, namreč jo je zvrnil, ubil in je v tem na pol zgorel. Spet glasen opomin starišem: pazite na ogenj in otroke, posebno sedaj v dolgih zimskih večerih! Meseca decembra pa je ravno tam eden otrok umrl, ki se je, kakor pravijo, »parkelna« na predmiklavžev večer preveč prestrašil. Savinjska železnica Celje-Velenje, je, kakor že znano, od 27. decembra lanskega leta odprta za občni promet, vendar sem že veliko ljudij slišal, ki pravijo, da je vožnja na istej za blago in za ljudi precej draga, postavim od Velenja do Celja stane III. razred za osebo 93 kr., od Velenja do Šoštanja 20 kr. itd. — Na Silvestrovo zvečer t. j. 31. decembra lanskega leta priredili so diletantje iz Šaleške doline v krasno okinčanih prostorih gostilničarja g. Josipa Skaza v Velenji koncert na citrah, ki je bil mnogobrojno obiskovan; tudi o letošnjem predpostu mislijo enak koncert prirediti; posamezne točke koncerta so bile prav pohvalno sprejete, toraj se že veselimo na obečani predpostni koncert.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Trgovinske pogodbe so obveljale tudi v »gospodski hiši« drž. zbora in zato stopijo lahko že z dnem 1. februarja v veljavo. — Vlada je privolila v to, da se izplača državnim uradnikom nižje vrste nekoliko »drugijske« priklade, te pride na osebo sicer malo, vendar pa bode državi za dva miliona več stroškov. — Vodja »nemško-liberalne levice«, dr. vit. Plener, dobi neki višjo državno službo ter prepusti potlej svoje mesto drugemu možu, Mogoče je, da bode z njim shajal grof Taffe lažje, kakor doslej z »železnim vitezom«.

Štajarsko. Deželni odbor v Gradci je odbil prošnjo večih občin iz Šaleške doline, naj se napravijo napisi na postajah nove železnice iz Celja v Velenje tudi v slov. jeziku. Odbor pravi, da za take napise ni potrebe. Od kod neki slavni odbor to ve! — Nemški konservativni poslanci sklicujejo sedaj po gostem volilne shode ali pa se vdeležijo zborov političnih društev ter poročajo svojim volilcem o raznih rečeh, ki se godé v državnem ali deželnem zboru. Nemških kmetov prihaja vselej veliko na tako zborovanje.

Koroško. Nemški liberalci delajo na vse kripnje, da zmagajo nemškutarji po slov. krajih ter dobijo občinsko premoženje v svoje roke. Žal, da jim pri tem delu stojé gg. učitelji na strani in to skorej vsi, kakor da imajo za to povelje iz Celovca. Čudno je to, da o nemških konservativcih ni nikjer pri teh volitvah ne duha ne sluha.

Kranjsko. Deželni predsednik, baron Winkler je bil te dni na Dunaji in nemški-liberalci so brž iztaknili, da mu hodi za slovo. To pa bode najbrž le njih »pobožna želja«. — V torek, dne 25. januarja, je umrl v Ljubljani Ivan Železnikar, urednik »Slov. Naroda«. — Premogarji v Zagorji so segli sedaj précej klaverni za delo ter že niso imeli več dati svojim rodbinam pod zobe. Tri tedne zaslužka je šlo jim po vodi, ničesar pa niso dosegli; njih ščubarji so še odnesli tokrat srečno svoje peté.

Goriško. Novo »bralno društvo« so si osnovala občine Kamenje, Dobravlje in Vrtovine. Ime bode pa društva »Sivi Čaven«. — Ljudstvo se čudi dež. glavarju, grofu Coronini, zakaj da se je v drž. zboru tako vnel za trgovinsko pogodbo z Italijo, ali ga je laška kri spravila do toliko »koraže«?

Tržaško. Iz Trsta so doslej pošiljali veliko vina na Francosko, od dne 1. februarja pa bode ta kupčija gotovo slabša kajti francoska vlada terja poslej za hl. vina 17 fr. carine. — Razna slov. društva imajo v Trstu sedaj svoje zborovanje, ali udje se jih neki nič ne vdeležijo v toliki meri, kakor si želijo društva.

Istersko. Minister za drž. finance, dr. Steinbach, je zaukazal davkarijam, naj pišejo strankam vselej v tistem jeziku, ki ga oné govorijo. Ta naredba je pravična in mi želimo, da dobimo tudi mi enako, kajti doslej se jo pogrešamo v naših krajih.

Hrvaško. Ker so Hrvati »pod ogersko krono«, zato imajo tudi oni volitve v državni zbor, ali kolikor se sodi, je vse eno, če pošljejo svoje poslance tje ali ne, kajti oni gredó radi skozi drn in strn z madjarsko vlado. Doslej pa še tudi nihče ne misli kaj na volitve.

Ogersko. Kakor je znano, teče po žilah pristinih Madjarov kri hitreje, kakor pa po naših. To se kaže tudi dokaj jasno pri volitvah. Sedaj pa utegne še biti huje pri njih in vlada si je nekam v strahu; tako pa prosi vojakov skorej vsako mesto, kjer so volitve. Te dni so šli od nas, iz Maribora »dragonci« doli v Kanižo, ker se bojé tamošnji judje za svoje kožo. — Minister za trgovino, Baross, misli, da je skranji čas za to, da se vpelje pri našem denarju zlata, namesto dosedanje srebrne veljave. Prevelike sile pa pač ni za tako in sicer jako drago spremembo.

Vunanje države.

Rim. Veliko se je te dni govorilo o slabem zdravju sv. očeta Leona XIII. in po ulicah so »fakini« že tiskano poročilo prodajali o njih smrti. Se ve, da je to delo framasonov, najbrž kuhajo spletkarije za čas, ko sv. oče res umrejo. Daj Bog, da se to ne izgodi še tako k malu!

Italijansko. Poslaniška zbornica je vsprejela trgovinsko pogodbo z Avstrijo in Nemčijo, glasov je bilo 177 proti 66. Ljubi Bog, kaj bi pa še radi od nas! Vsako leto dobimo iz Italije do 100.000 revnih ljudi ter jim damo pošteno zaslužka, zato pa imamo v Italiji zaveznico, ki ni nič kaj zanesljiva.

Francosko. Petero francoskih kardinalov je izdalo skupno pismo, v katerem razkazujejo, kako da republika dela s katoliško cerkvo in človek se lahko čudi poslej, če se more sploh kateri katolik biti za republiko in nje »možev«. — Republikanci pa se tepó tudi med seboj in to v resnici; tako je uni dan minister Constans v drž. zboru dal poslancu Lauru dve gorki za uho, da mu je kar zašumelo v glavi.

Belgijsko. V poslopiji vojvode Arenberg v Brüsselu je nastal v uni noči požar in je zgorelo blizo, da celo poslopje in neznano veliko dragocenih stvari je uničenih.

Angleško. Gladstone, vodja angleških liberalcev, vzdiguje zopet glavo, kajti v novem času se kaže, da njegova stranka napreduje. Za Irce bilo bi to sicer dobro, ko bi sami med seboj že bili edini, ali ni še upanja, da pride k malu do sloge pri njih.

Nemško. Huda bode vojska v nemškem državnem zboru za novo šolsko postavo in tem hujša, ker se ministri niso vsi za-njo. Tako je minister Miquel že napisal prošnjo za svoje slovo, ali cesar Viljem ni vsprejel njegove prošnje, ker ne misli, da je uzroka do volje za-njo. — V Berlinu sta prišla kralj in kraljica Württemberska; se ve, da ju je domače ljudstvo vsprejelo z navdušenjem, kakor je to že navada v taci rečeh.

Rusko. Na ruskem dvoru je tudi vzela smrt svojo žrtev in sicer strijca carjevega, vel. kneza Konstantina. V političnem življenji knez ni imel velike besede. — Sedaj je utihnilo vojaško bobnanje ob mejah in je huda zima nastala po vojaških sotorih, to se pravi: ruska vlada ima do volje drugih poslov ter ne misli, vsaj sedaj ne, na vojsko.

Bolgarsko. Prvi minister, Stambulov, se je neki malo obstrelil z revolverjem, ko se je vozil v društvu nekaterih gospodov zunaj mesta. Nekateri pa sodijo, da minister tega ni storil sam, ampak kdo iz zarotnikov ali vlada hoče celo stvar utajiti. To je lahko mogoče.

Srbsko. Vlada je odjenjala Bolgarom, ter je odposlala Rizova čez mejo, ker se mu je dokazalo, da je roval v Belemgradu zoper Bolgarijo in nje sedanjo vlado. Rizov pride pa neki na naša, avstrijska tla, upamo, da ne za dalje časa.

Tursko. Po dolgem času hoče se turški sultan sprijazniti s Črno goro; gledé na Bolgarijo pa se sultan ne upa ukreniti česar, kar bi ruski vladi ne bilo po volji. Sultan stori v tej reči modro in kar se opazuje pri njem že dalje časa, jako previdno ravna nasproti ruski vladi.

Afrika. Ustaja kabilov okoli mesta Tanger je pri kraji in je marokanski sultan odstavil svojega namestnika v tem mestu, ker ni bil ljudem po volji ter je hudó ravnal z njimi, če se ni izgodilo vse, kakor je on hotel.

Amerika. V mladi republiki, Braziliji še ni miru in ima pač sedanji predsednik le nekaj časa, da si odahne, a kdo zna, če že ne preži pa kje drugi »predsednik« na njegovo službo! — O razstavi v Chicagi bode prihodnje leto tudi velik shod ameriških katolikov. Tudi od nas bi jim prišli prav, ko bi le tako daleč ne bilo tje.

Za poduk in kratek čas.

Dve povesti iz národa.

(Zapisal Rok Drovenik-Gorski.)

1. Fermilje.

Na Boči leži mala dolinica, katerej sploh pravijo Fermilje. O tem kraji pripoveduje nam ljudstvo naslednjo dogodbo.

Svoje dni bila je tukaj cveteča vas s farno cerkvijo, katere se je imenovala Fermilje. Ljudje so živeli srečno in zadovoljno, ker so imeli vsega zadosti. Sčasoma so se pa prevzeli Fermiljčani tako, da so popolnoma pozabili na Boga. Niso praznovali praznikov, niso dajali miloščine in živeli so prav po živinsko.

Bila je Velika noč in ves katoliški svet je radostno ta veliki praznik praznoval, slaveč od smrti ustalega Zveličarja, le Fermiljčani niso hoteli praznovati. Nek kmet je celo vole napregel in šel orat. Ali strašna kazen jih je zadela. Zemlja se strese, zazija in požre celo vas s cerkvijo vred.

Od celega sela ni ostalo drugega sledú, kakor množestvilne jame, katere se še dandanes vidijo. Le od cerkvenega zvonika molela je še dolgo časa potem zvezda iz zemlje, ali potem se je še ta v zemljo skrila. — Star mož mi je pripovedoval, da je njegovega očeta matere mati še videla ta poslednji sled od pogreznjene cerkve.

Za samostanom v Studenicah, kjer Studeniški potok izvira, prišel je nedolgo potem pri vodenem žrelu volovski jarem na svitlo — tistega Fermiljčana, ki se je bil predrznil na Veliko noč orati.

Tako kaznuje Bog pregreho in hudobijo.

2. Svet in sv. Peter.

Nekdaj je poslal Kristus sv. Petra na zemljo pogledat, kako kaj ljudje živé na svetu. Peter odide in ga ni bilo prav dolgo nazaj. Ko je naposled vendar-le prišel, vpraša ga Kristus nejevoljno, zakaj se je tako dolgo na zemlji mudil?

»Gospod«, odgovori sv. Peter, »na svetu je zdaj tako veselo, da sem se komaj od njega ločil. Ker imajo ljudje vsega v izobilju, zato se samo veselijo, napravljajo si pojedine in svatovščin ni konca ne kraja. Skoraj ni tam doli veliko slabeje, kakor pri nas v nebesih«.

Čez nekaj časa potem pošlje Kristus sv. Petra v drugo na zemljo, toda to pot se je Peter prav hitro nazaj povrnil. »Kako pa, da si zdaj tako hitro nazaj prišel?« vpraša ga Kristus.

»O Gospod«, odgovori Peter, »sedaj pa ni na svetu življenja; sila žalostno je tam doli. Leta so slaba, zemlja ne rodi in lakota je velika. Vse zdihuje in toži: Bog nam pomagaj, kaj bo, če bo tako huda na svetu!«

»Glej, Peter«, reče Kristus na to, »dokler so imeli ljudje vsega zadosti, niso mislili na-me, zdaj me še le kličejo, ko se jim godi hudo«.

Smešnica. Pri krčmarji so se mladi gostje sprli med seboj in krčmar stopi med-nje, da bi jih spravil. V tem mu pa nekdo podstavi nogo in mož pade na tla. Brž pa ga obdeluje že tudi več pestij po hrbtišči. »Gori«, zaupi je na to mož, »gori!« »Kje pa?« vpraša ga mlado društvo. »Na mojem hrbtišči«, odgovori mož ter skoči po konci, ne da ga ustavi kdo s svojo pestjo.

Razne stvari.

(Bela žena.) V Monakovem na Bavarskem je umrla vojvodinja Ludovika, mati naše svitle cesarice, v 84. letu svoje dobe.

(Lepo slovesnost) priredi slov. čitalnica v Mariboru dne 2. februarja v prid zgradbi Prešernovega spomenika v dvorani pri »Gambrinu« ter sodeluje pri njej tamburaški zbor akad. društva Triglav v Gradci.

(Obsodba.) Pri porotni sodbi v Celji sta bila obsojena vsled tožbe dr. Riebla gg. dr. Premšak na globo 200 in urednik »Mbg. Ztg.« na 50 gld. ter oba skupaj na stroške cele tožbe. Le-teh pa je za več jezer gold.

(Čitalnica) v Šmarji ima v torek dne 2. februarja svoje letno zborovanje v gostilni g. Jagodiča.

(Redni občni zbor) kat. podp. društva v Celju s tombolo bode na svečnico ob 4. uri popoldne v dvorani Košerjeve gostilne »pri belem volu«. K obilni vdeležbi vabi uljudno Odbor.

(Društveno.) V nedeljo, dne 31. januarja imajo občni zbor ta-le društva: čitalnica v Brežicah, »bralno društvo« pri sv. Rupertu v slov. gor. in isto tako v Cvenu pri Ljutomeru.

(Poučno zborovanje) bode na svečnico v čitalnici v Ljutomeru in »politično-gospodarskem društvu« pri sv. Lovrenci v slov. goricah; v obeh je ob enem občni zbor, kakor se tirja v njihovih pravilih.

(Saleška čitalnica) v Šostanji priredi na svečnico ob 6. uri zvečer tombolo, h kateri vljudno vabi Odbor.

(Imenovanje.) Visoki štajarski deželni odbor v Gradci imenoval je gospoda med. dr. Anton Pavliček-a distriktnim zdravnikom Mozirskim, ter je on službo še isti tudi nastopil.

(Posojilnica v Gorenji Radgoni) začne poslovati dne 15. februarja t. l. Uradni dnevi so vsak ponedeljek in vsak četrtek od 11—12. ure predpoludne. Posojilnica bo dajala posojila po 6 %, in plačevala od vlog 4½ %.

(Požarna bramba) Št. Janževska na Dravskem polji priredi zabavni večer s tombolo dne 1. svečana v gostilni g. Šime Frasa pri »tamboru« v Rošnji. — Vstopnina 30 kr., začetek ob 5. uri zvečer. Pri veselici svira godba g. Gregoreca iz Ptuj. K obilni vdeležbi vabi Odbor.

(»Bralno društvo«) v Cezanjevcih pri Ljutomeru bode imelo v nedeljo dne 7. februarja t. l. popoldne ob 4. uri v učilniških prostorih svoj redni občni zbor. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika in knjižničarja. 4. Volitev novega odbora. 5. Razna društvena posvetovanja. Odbor.

(Dolgo spanje.) V Myslovici na Prusko-Sileškem spi rudokop Latos v bolnišnici že 4 mesece. Zbodljeja z iglo ne čuti, diše pa mirno in redno ter drži trdno pestnice. Usta mu z vijakom odpirajo in vlijavjo mleka na dan dvakrat po en liter.

(Napredek.) Odkar ima Ptujsko mesto lastno upravo, rastejo mu stroški naglo, za tako malo mesto gotovo prenašlo. Letos bode mu stroškov za 44.647 gld., prihodkov pa ima v celem samo 17.546 gold. Celih 27.101 gld. mu tedaj izmanjka, kje jih dobode?

(Nesreča v rudniku.) V nekem rudniku pri New-Yorku se je tovnjej žgalna tvarina razletela in zasula je kaci 218 delavcev. Ljudje, ki so čutili potres, so prihiteli 5 mil daleč na pomoč. Ko so odkopavali, slišali so klice iz zemlje, žene onesrečenih pa so s svojimi otročki jokale in stokale pri jami.

(Posojilnica) v Gorenji Radgoni še ni oživela, ali že ji delajo nemškutarji iz Radgone in nje okolice zavere. V tem je čudno, da so se obrnili do c. kr. namestnije v Gradci, naj nam je ona ne dovoli. Čemu neki koj v Gradec? Nemškutarji pač vedó, da opravijo ondi, če le mogoče, še najhitreje kaj zoper naše slov. ljudstvo in njegove koristi.

(Slepar.) Nek agent je hodil lansko leto po večih krajih štajarskih ter je kmetom ponujal srečke na obroke ali »rate«. Najbolje se mu je neki godilo okoli Celja pri Sv. Juriji na južni železnici, pa tudi po slov. goricah, v Šentlenartski župniji so ga videli. Ime si je dal možic zdaj Sogan, zdaj Sima ali tudi Sorko, pravo ime pa mu je neki Arih Marchisetti. Sedaj ga išče c. kr. žandarmerija.

(Med vbožce na Dobrni) je graščak, g. Frohner dal ob prazniku Vseh Svetnikov razdeliti obuteli za 40 oseb, ob božiču pa 140 komadov raznovrstne obleke.

(Kravo) ukradel je mladič Simon Papež necemu posestniku v Digošah. Tatú so žandarji sicer vjeli, ali od krave ni več sledú. Najbrž je prišla pri kakem mesarji v mesnico ali pa je šla iz nje za vola.

(Nagla smrt.) V Ljutomeru je umrl dne 13. jan. nagle smrti Ludovik pl. Vorbeck, bogat osebnik iz Gradca, ki je bil prišel s svojo ženo obiskat svojo hčerko. To je toliko bolj preplašilo Ljutomeržane, ker je ta gospod bil čisto zdrav, še le 56 let star in ker je letos v Ljutomeru tako zdrav zrak, da sta razen njega še le dve osebi umrli, med tem, ko jih je lani v tem času že bili umrlo osemnajst.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali: Posojilnica v Makolah 10 fl., č. g. Janez Pešern, župnik v Koprivnici 3 fl. in Jakob Vidovič, kaplan pri sv. Rupertu v slov. goricah, 2 fl. Isto tako dva čč. gg. duhovnika v slov. goricah vsak po 5 fl. Iz Konjice pa je poslal odvetnik g. dr. Janez Rudolf 40 fl., katere so darovali čč. gg.: dekan Fr. Mikuš 5 fl., kaplan Marko Tomažič 3 fl. in kaplan Frid. Kukovič 2 gld.; zatem

pa gospa Jos. Prus 10 fl., župan J. Šepić, lekar J. Pospisil, M. Ogorevc in dr. J. Rudolf — vsak po 5 fl. (»Pavliha«.) V Ljubljani izhaja dvakrat v meseci nov šaljivi list z imenom »Pavliha«. Tiska pa se v Trstu in stane 4 gld. na leto. Doslej ni imel noben list te vrste sreče, ali jo naj prerokujemo temu? Mi ne čutimo v sebi premalo preroškega duha.

(Umrl) je preč. g. dr. Matija Robič, častni korar v Gradci, v 90. letu svoje dobe in župan M. Šulek v Grabah pri Središči.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Vincencij Čepin, kaplan v Zrečah, je postal provizor tamošnje župnije.

Loterijske številke.

Trst 23. januarja 1892: 47, 34, 85, 82, 48
Linc. » » 88, 68, 10, 84, 63

Prošnja

do slovenskih posojilnic!

Podpisani prosim, da mi blagovoli poslati vsaka posojilnica po eden izvod tiskanega računskega sklepa za 1891. leto.

Obljubil sem sestaviti slovanskemu denarnemu zavodu, od kojega pričakujemo, da nam ustanovi centralo za posojilnice, v to svrhu zahtevane date.

Slovanskim listom bodem hvaležen, ako ponatisnejo to prošnjo.

V Šmarji (St. Marein bei Erlachstein)
dne 20. januarja 1892.

Dr. Franc Jurtela,
odvetnik.

Naznanilo.

„Hranilno in posojilno društvo“ v Ptuiji ima občni zbor za leto 1891 dne 1. februarija 1892 ob 10. uri dopoldne v društvenih prostorih po sledečem dnevnem redu:

1. Poročilo ravnateljstva;
2. Poročilo nadzornišstva in nasvet glede računov in porabe čistega dobička;
3. Volitev ravnateljstva;
4. Volitev nadzorstva;
5. Razni nasveti.

Ako bi 1. februarija ob 10. uri dopoldne ne prišlo zadostno število zadrušnikov, skliče se po § 40 društvenih pravil tisti dan ob 11. uri dopoldne s tistim dnevnim redom drugi občni zbor, kateri sme brezpogojno sklepati. Na vdeležbo vabi uljudno

Ravnateljstvo.

V Ptuiji, dne 22. januarja 1892.

Zaloga mizarskega in opravskega pohistva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohistva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih

zreal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačnim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 2-20

Posojilnica v Framu

stopi dne 4. februarija t. l. v uradovanje. Uradovalo se bode vsak četrtek od 9. do 12. ure predpoldne.

Posojilnica v Framu, dne 27. jan. 1892.

Janez Gert,
načelnik.

Lepa jabolčna drevesa,

komad 30 kr., prodaja 13-26

Jože Janežič,

na Bizeljskem pri Brežicah.

V sredo na Sv. Blaža, dan 3. svečana se bode novo dovoljen

živinski sejem

v Spodnji Polskavi vršil. Kupei in prodajalci so povabljeni.

Občinski urad Spodnje Polskave,
dne 27. prosinca 1892.

Karl Hrastnik,
obč. predstojnik.

Lepo posestvo

proda Janez Erjavec pri Mariji Snežni na Velki, pošta Murek. Posestvo meri 22 oralov; lep sadinosnik, vinograd, njive in tudi hote. Hram in živinski hlev je obokan, vinska klet in zraven preša se proda po ceni. 2-2

Priporočba.

Podpisani se najtopleje priporoča slavnemu občinstvu, posebno č. g. župnikom in drugim cerkvenim predstojnikom za vsakovrstna dela na strehi, n. pr. prekrivanje in barvanje zvoniskih streh na vsak način. Priporoča se tudi za vsako delo, kar se tiče pločevine. Priznalnih pisem ima obilno na ogled! Naročila naj se pošiljajo pleharskemu delavcu **Jožef Kramberger** k Sv. Ani v Slov. goricah, pošta Mureck ali Sv. Lenart.

Tinktura za želodec,

katero iz kineške rabarbare, kerhlikovčevega lubja in svežih pomerančnih olupkov prireja **G. PICCOLI, lekar „pri angelju“ v Ljubljani**, je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Razpošnja jo izdelovatelj v zabojčkah po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 stekl. velja gld. 1-36, z 55 stekl. 5 klg. teže, velja gld. 5-26. Poštino plača naročnik. Po 15 kr. stekleničico razpodajajo lekarni: v Mariboru: **Bancalari in König**; v Ptuiji: **Behrbalk**; v Celji: **Kupferschmid**; v Gradci: **Eichler, Nedwed, Trnkoczy in Franzé**.

22—25

Za svečnico.

Josip Dufek,

nečak Josipa Pelikana.

medičar in svečar,

Viktringhof-ove ulice št. 5 v Mariboru

priporoča preč. duhovščini svojo veliko zalogo **lepih in pravih voščenih sveč** po najnižji ceni. Dovoljujem si Vas še posebno opozarjati, da se pri meni vsako naročilo (ne le po želji, kakor pri konkurenci) po kilogramih tehta, kar je za naročnika zelo koristno.

S spoštovanjem

Josip Dufek.

Učenec iz poštene hiše, vsaj 16 let star, močen in zdrav sprejme se takoj v mojo **usnjarijo**. Obleko dobi pod pogoji tudi od mene. Naslov:

Josip Raušl,

usnjari pri sv. Juriju ob Ščavnici.

1-3

(St. Georgen a. d. Stainz.)

Na prodajo

lepo **posestvo** v prijaznem **Fram-u**. Več pové lastnik **Franc Divjak** v Mariboru, **Tegetthoff-ove ulice št. 14.** 3-3

Osobe, ki prihajajo mnogo z ljudstvom v dotiko, morejo si brez truda zagotoviti

— lep zaslužek, —

ki se spreminja v stalen letni dohodek in se more uživati do smrti. Kapitala zato ni treba, pač pa mora dotičnik znati razločno slovenski pisati. — Občinski tajniki, gostilničarji, trgovci, cestnarji, dacarji, občinski sluge in dimnikarji imajo posebno priložnost okoristiti se s tem zaslužkom. Pisma pošiljajo naj se pod šifro „J. Z. 31“ poste restante v Ljubljano. 2-5

Janez Bregar,
klobučar v Mariboru
gosposke ulice.

priporoča č. g. duhovnikom in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov

in po vsem svetu znane **Ita-klobuke**, razno volneno in tudi fino z usnjem obšito **obutje** itd.

S spoštovanjem

5-10

J. Bregar.

Harmonična zvonila

z jarmi vred proti poročstvu, da so dobro vglasbena in iz najfinišne robe.

Zvončke za na steno, zvončke za službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po 6, 8, 10 gld. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

lustre, svetilnice, svetilnike za na steno, kanontablice, masivne iz zmesi zlata podobne po izvrstno okusnih modelih lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate bile, in so trpežne za več, kakor 100 let, solidno delane in jih po nizkej ceni priporočuje

Albert Samassa,

strojev c. k. dvorni zvonar in fabrikant in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 1

Narodne pravljice in pripovedke so mladini pa tudi odraslemu prostemu ljudstvu kaj primerno in priljubljeno berilo. 3-3

Takih hrani poleg drugih zabavnih in poučnih sestavkov, pregovorov, izrekov, pametnic, smešnic, ugank in rebusov — prav lepo število

Zabavna knjižnica za slovensko mladino,

katero ureduje, zalaga in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središči. Prvi zvezek rečene knjižnice, ki je zagledal ravno kar beli dan, stane le **15 kr.** in se dobiva pri izdajatelju v Središči, kakor tudi pri vseh večjih knjižnicah po Slovenskem.

Pri istem pisatelju se dobi še po nekoliko izvodov teh-le knjižice: Narodne legende I. zvezek . 18 kr. Narodne legende II. zvezek . 20 » Narodne legende III. zvezek . 16 » Stariši podpirajte šolo! . . . 8 »

Zbirka legend je bila pri »Prvi slov. stalni učilski razstavi Pedagoškega društva v Krškem« s častnim priznanjem odlikovana. Delce »Stariši, podpirajte šolo« pa je več spodnještajarskih okr. šolskih svetov krajnim solsk. svetom v nakup priporočilo.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Ceneje kot vsaka konkurenca.

Velespoštovano občinstvo!

Vsled povoljnih kupčij prišel sem v ugoden položaj, moja zalogo posebno za sedanjo jesensko dobo s potrebnimi predmeti napolniti, ter je istodobno tudi moja najiskrenejša želja, vsakega velespoštovanega obiskovalca moje trgovine le izključljivo **dobro robo** poslužiti.

Priporočam torej v najblagovoljnijo odvzetev vsakovrstna nepolratna ognjišča (šparherde) po 4—100 gld., peči iz zlitega železa in kositra po 2 50—40 gld., **pravo pozlačene grobne križe s kamenitim podnožjem** po 8—50 gld. Dalje priporočam vse svoje druge **k železnini spadajoče predmete** kot vsakovrstne stavbene okove, železo in kositer, drotene žreblje, spone, verige, kovane žreblje, zapenjače, drot, vsakovrstno kuhinjsko emailovano orodje iz zlitega železa in kositra, kleparsko robo, orodje, sekire, kladiva, zlite kotle in mlinarske delove v najblagovoljnijo odvzetev.

Proseč za mnogobrojno naročilo bilježi se

z najtoplejim velespoštovanjem

Dragotin Janda,

železnarski trgovec v Ljutomeru
poleg Vaupotičeve gostilnice.

Najskrbnejša podvorbja in reelna vaga.

Naznanilo.

Dne 1. januarja t. l. sem II. štajarsko napravo za pokapanje mrličev vsprejel na lastno roko ter se bodem, kakor doslej, trudil, da ustrežem všem željam, katere stavi p. n. občinstvo do mene in hočem vsa naročila v tej stroki ročno in točno oskrbovati.

Prodaja rakev nahaja se v Tegetthoff-ovih ulicah hšt. 18, kjer se vsprejemajo vsa naročila.

Po noči pa se mi naznani v tej reči vse v Blumengasse hšt. 10.

V Mariboru, dne 1. januarja 1892.

Spoštovanjem

Frid. Wolf.

2-3

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

(Odgov. J. Otorepec.)

Malo zaslužka — velika razprodaja.

Povečana zaloga vsled broja naročnikov